

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi naruszenie porozumienia zawartego przez związki zawodowe i prawodawcę dotyczącego nowelizacji z 2004 r., a w szczególności reformy przebiegu ścieżki kariery zawodowej, zasad liniowego przebiegu kariery i równoważności ścieżek kariery.

Podnosi również naruszenie art. 27 Karty praw podstawowych i art. 21 Europejskiej karty społecznej, zasady praw nabytych, zasady proporcjonalności i zasady niedyskryminacji.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz.U. L 287, s. 15).

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – Deza przeciwko ECHA

(Sprawa T-189/14)

(2014/C 194/35)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Deza, a.s. (Vlašské Meziříčí, Republika Czeska) (przedstawiciel: P. Dejl, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji chemikaliów z dnia 24 stycznia 2014 r. oznaczonej numerami AFA-C-0000004274-77-09/F, AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F oraz AFA-C-0000004151-87-08/F
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹) w związku z art. 118 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (²) oraz naruszeniu prawa do ochrony uzasadnionych interesów handlowych i praw własności intelektualnej.

— W tym względzie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 w związku z art. 118 rozporządzenia nr 1907/2006 z uwagi na fakt, że ujawnienie spornych informacji osobom trzecim prowadziłoby do naruszenia jej uzasadnionych interesów handlowych oraz naruszenia praw własności intelektualnej, gdyż ujawnienie spornych informacji nie jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, a w swej decyzji strona pozwana nie wskazała nawet publicznego interesu, który przeważa nad koniecznością ochrony tychże praw skarżącej.

2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu zobowiązań Unii Europejskiej wynikających z porozumienia TRIPS (³) oraz wynikającym z tego naruszeniu prawa do ochrony poufnych informacji.

— W tym względzie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza międzynarodowe zobowiązania Unii Europejskiej wynikające z art. 39 ust. 2 porozumienia TRIPS, zgodnie z którym strony porozumienia zapewniają, aby osoby fizyczne i prawne miały możliwość zapobiegania temu, aby informacje pozostające w sposób zgodny z prawem pod ich kontrolą nie zostały ujawnione, nabyte lub użyte bez ich zgody przez innych, w sposób sprzeczny z uczciwymi praktykami handlowymi, tak długo, jak takie informacje: (a) są poufne w tym sensie, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zespole ich elementów nie są ogólnie znane lub łatwo dostępne dla osób z kręgów, które normalnie zajmują się tym rodzajem informacji; (b) mają wartość handlową dlatego, że są poufne; i (c) poddane zostały przez osobę, pod której legalną kontrolą informacje te pozostają, rozsądnym, w danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich poufności.

3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu zobowiązań Unii Europejskiej wynikających z art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, naruszeniu art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz wynikającym z tego naruszeniu prawa własności i prawa do ochrony własności skarżącej.

— W tym względzie podniesione zostało, że zaskarżona decyzja narusza art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, art. 1 protokołu dodatkowego do tej konwencji oraz art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie w jakim ogranicza prawo skarżącej do niezakłóconego korzystania z majątku.

4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001.

— Zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 z uwagi na fakt, że ujawnienie spornych informacji poważnie szkodzi procesowi decyzyjnemu Komisji Europejskiej oraz pozwanej, które zajmują stanowisko w kwestii zezwolenia na stosowanie danej substancji, gdyż ujawnienie spornych informacji nie jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, a w swej decyzji strona pozwana nie wskazała nawet publicznego interesu, który przeważa nad koniecznością ochrony rzeczonych praw skarżącej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1)

⁽³⁾ Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) z dnia 15 kwietnia 1994 r. (Dz.U. L 336, s. 214)

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2014 r. – Volkswagen przeciwko OHIM (EXTRA)

(Sprawa T-216/14)

(2014/C 194/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Sander)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie R 1788/2013-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „EXTRA” dla towarów i usług z klas 12, 28, 35 i 37 – zgłoszenie nr 11 769 155

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.